

Cartea lui Daniel - Numărul o sută treizeci și trei

Dezvăluirea tapiseriei profetice: Perspective asupra vremii pecetlurii celor 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-13

Toți profeții sunt în armonie unii cu alții și toți mărturisesc mai precis cu privire la sfârșitul lumii decât cu privire la zilele în care au trăit. Mărturia lor trebuie aplicată în perioada profetică a timpului pecetlurii celor o sută patruzeci și patru de mii, căci acolo are loc efectul fiecărei vedenii. Isaia, în capitolul șase, într-o vedenie i s-a îngăduit să privească în Sfânta Sfintelor, în perioada timpului pecetlurii celor o sută patruzeci și patru de mii, unde a văzut slava lui Dumnezeu. Știm că a fost după 11 septembrie 2001, căci i-a auzit pe îngerii, în versetul trei, declarând că pământul era atunci plin de slava Lui.

Când Dumnezeu era pe punctul de a-l trimite pe Isaia cu un mesaj către poporul Său, I-a îngăduit mai întâi profetului să privească în vedenie în Sfânta Sfintelor din sanctuar. Deodată, poarta și perdeaua lăuntrică ale templului păreau să fie ridicate ori date la o parte, și i s-a îngăduit să privească înăuntru, spre Sfânta Sfintelor, unde nici măcar picioarele profetului nu puteau pătrunde. Se ridica înaintea lui o vedenie a lui Iehova șezând pe un tron înalt și înălțat, iar poalele mantiei slavei Sale umpleau templul. Împrejurul tronului se aflau serafimi, ca niște străjeri ai Marelui Împărat, și reflectau slava care îi înconjură. Pe când cântările lor de laudă răsunau în note adânci de adorare, stâlpii porții se cutremurau, ca și cum ar fi fost zguduiți de un cutremur. Cu buze neîntinate de păcat, acești îngeri revărsau laudele lui Dumnezeu. „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor”, strigau ei; „tot pământul este plin de slava Lui.” [Vezi Isaia 6:1-8.]

Serafimii din jurul tronului sunt atât de plini de teamă reverențioasă când contemplă slava lui Dumnezeu, încât nici pentru o clipă nu se privesc pe ei înșiși cu admirație. Lauda lor este pentru Domnul oștirilor. Privind spre viitor, când tot pământul va fi umplut de slava Lui, cântarea triumfătoare este reluată de la unul la altul, într-un cânt melodios: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor.” Ei sunt pe deplin împliniți să-L slăvească pe Dumnezeu; rămânând în prezența Lui, sub zâmbetul aprobării Sale, nu mai doresc nimic. Purtând chipul Său, împlinindu-I voia, închinându-I-se, își ating cea mai înaltă ambiție. Lucrători ai Evangheliei, 21.

În acord cu Isaia, profetului Ezechiel i s-a îngăduit, de asemenea, să privească în Sfânta Sfintelor. Vedenia lui Ezechiel a început în capitolul întâi, versetul întâi.

Și a fost, în al trezecilea an, în a patra lună, în a cincea zi a lunii, pe când eram printre captivi la râul Chebar, că s-au deschis cerurile și am văzut vedenii ale lui Dumnezeu. Ezechiel 1:1.

Vedenia sa se întinde pe mai multe capitole și este o continuare a aceleiași vedenii, care, în capitolele opt și nouă, identifică pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii. Știm aceasta din mărturia sa riguroasă.

Și a fost că, în anul al șaselea, în luna a șasea, în ziua a cincea a lunii, pe când stăteam în casa mea și bătrânii lui Iuda ședeau înaintea mea, mâna Domnului Dumnezeu a căzut acolo peste mine. Apoi am privit, și iată, o asemănare ca înfățișarea focului: de la înfățișarea șalelor Lui în jos, foc; iar de la șalele Lui în sus, ca înfățișarea strălucirii, ca și culoarea chihlimbarului. Și a întins chipul unei mâini și m-a apucat de un smoc din părul capului meu; iar Duhul m-a ridicat între pământ și cer și m-a dus, în vedeniile lui Dumnezeu, la Ierusalim, la ușa porții dinăuntru, care privește spre miazănoapte, unde era scaunul chipului geloziei, care provoacă gelozie. Și, iată, slava Dumnezeului lui Israel era acolo, după vedenia pe care o văzusem în câmpie.

Ezechiel 8:1-4.

Vedenia din capitolele opt și nouă, care identifică cele două clase ce se formează în timpul pecetlurii celor o sută patruzeci și patru de mii, a fost „după vedenia pe care” Ezechiel o văzuse „în câmpie”. Vedenia pe care o văzuse în câmpie este identificată în capitolul trei.

Și mâna Domnului a fost acolo peste mine; și El mi-a zis: Ridică-te, ieși în câmpie, și acolo voi vorbi cu tine. Atunci m-am ridicat și am ieșit în câmpie; și iată, slava Domnului stătea acolo, precum slava pe care am văzut-o lângă râul Chebar; și am căzut cu fața la pământ. Ezechiel 3:22, 23.

Vedenia lui Ezechiel a „câmpiei” a fost ca „slava pe care” Ezechiel „a văzut-o lângă râul Chebar”, și aceasta era vedenia din capitolul unu, versetul unu. Vedenia pecetlurii din capitolul nouă și vedenia „câmpiei” erau simple continuări ale vedeniei de la râul Chebar. Era o vedenie a slavei lui Dumnezeu în Sfânta Sfintelor, în timpul pecetlurii celor o sută patruzeci și patru de mii, întocmai ca vedenia lui Isaia. Vedenia lui Isaia identifica lucrarea lui Dumnezeu de a ridica soli în timpul pecetlurii, iar în capitolele doi și trei, Ezechiel identifică chiar această lucrare mai detaliat decât Isaia, căci el ilustrează un sol care urmează să poarte un mesaj către adventismul laodicean, iar, pentru a înțelege mesajul pe care trebuie să-l ducă poporului răzvrătit care este ocolit, Ezechiel primește porunca să mănânce cărticica, care era în mâna îngerului când El a coborât la 11 septembrie 2001.

Și mi-a mai zis: Fiul omului, mănâncă ce găsești; mănâncă sulul acesta și du-te, vorbește casei lui Israel. Atunci mi-am deschis gura și El m-a făcut să mănânc sulul acela. Și mi-a zis: Fiul omului, hrănește-ți pântecele și umple-ți măruntaiele cu sulul acesta pe care ți-l dau. Atunci l-am mâncat, și a fost în gura mea dulce ca mierea. Și mi-a zis: Fiul omului, du-te la casa lui Israel și vorbește-le cu cuvintele Mele. Căci nu ești trimis la un popor cu vorbire străină și cu limbă aspră, ci la casa lui Israel; nu la multe popoare cu vorbire străină și cu limbă aspră, ale căror cuvinte nu le poți înțelege. Într-adevăr, dacă te-aș fi trimis la ele, te-ar fi ascultat. Dar casa lui Israel nu te va asculta, pentru că pe Mine nu Mă ascultă; căci toți din casa lui Israel sunt îndărătnici și cu inima împietrită. Iată, ți-am făcut fața tare împotriva fețelor lor și fruntea ta tare împotriva frunților lor. Ca un diamant, mai tare decât cremenea, ți-am făcut fruntea: nu te teme de ei și nu te înspăimânta de privirile lor, deși sunt o casă răzvrătită. Ezechiel 3:1-9.

În Biblie, omul dintre neamuri este un străin, iar un străin vorbește un grai străin. Ezechiel a fost trimis la casa Israelului modern, care, în timpul pecetlurii, este biserica laodiceană a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, care este trecută cu vederea. Mesajul din timpul pecetlurii celor o sută patruzeci

și patru de mii este pentru biserica lui Dumnezeu, care este judecată întâi, iar apoi, odată cu legea duminicală iminentă, al doilea glas din Apocalipsa, capitolul optsprezece, cheamă turma lui Dumnezeu dintre neamuri afară din Babilon. Când Isaia, în capitolul șase, îi reprezintă pe cei care acceptă chemarea de a fi trimiși la casa răzvrătită cu solia laodiceană, el este prevenit că aceștia sunt un popor care, văzând, nu pricepe și, auzind, nu înțelege. Isaia consemnează tocmai trăsătura pe care Isus a citat-o din Isaia, capitolul șase, când a atribuit aceeași trăsătură iudeilor cârtitori care erau trecuți cu vederea în istoria lui Hristos.

În capitolul doisprezece, Ezechiel folosește de asemenea exact aceeași terminologie, plasând astfel, în mod specific, capitolul doisprezece în timpul pecetlirii celor o sută patruzeci și patru de mii.

Și a mai venit cuvântul Domnului la mine, zicând: Fiul omului, tu locuiești în mijlocul unei case răzvrătite, care are ochi ca să vadă și nu vede; are urechi ca să audă și nu aude; căci este o casă răzvrătită. Ezechiel 12:1, 2.

Capitolul doisprezece din Ezechiel identifică timpul pecetlirii celor o sută patruzeci și patru de mii și, făcând aceasta, abordează mesajul contrafăcut al ploii târzii, oferit de bețivii lui Efraim care stăpânesc peste poporul Ierusalimului, bețivii care nu pot citi cartea pecetluită. Mesajul lor contrafăcut al ploii târzii se întemeiază pe plasarea vedenilor profetice ale Cuvântului lui Dumnezeu într-un viitor îndepărtat.

În versetele trei până la cincisprezece, Ezechiel este instruit să ilustreze intrarea poporului lui Dumnezeu în captivitatea din Babilon. Captivitatea în Babilon reprezintă legea duminicală iminentă, iar apoi, în versetele șaisprezece până la douăzeci, el identifică foametea care însoțește distrugerea orașelor, ce începe la ceasul marelui cutremur, care este legea duminicală iminentă. Beneficiile vieții la țară în timpul acelei crize sunt acolo reprezentate, iar apoi, în versetele douăzeci și unu până la douăzeci și opt, avem pasajul care a fost recunoscut drept adevăr prezent în istoria milerită. Pasajul este citat cuvânt cu cuvânt în *The Great Controversy*, în descrierea istoriei milerite din carte.

Și a fost cuvântul Domnului către mine, zicând: Fiul omului, care este zicătoarea aceea pe care o aveți în țara lui Israel, zicând: Zilele se prelungesc, și orice vedenie se dovedește zadarnică? Spune-le deci: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Voi face să înceteze zicătoarea aceasta și nu se va mai spune ca zicătoare în Israel; ci spune-le: Zilele sunt aproape și împlinirea fiecărei vedenii. Căci nu va mai fi nicio vedenie deșartă, nici vreo ghicire lingușitoare în casa lui Israel. Căci Eu sunt Domnul: voi vorbi, și cuvântul pe care îl voi rosti se va împlini; nu se va mai prelungi; căci în zilele voastre, o, casă răzvrătită, voi rosti cuvântul și îl voi împlini, zice Domnul Dumnezeu. A fost iarăși cuvântul Domnului către mine, zicând: Fiul omului, iată, cei din casa lui Israel zic: Vedenia pe care o vede el este pentru multe zile de acum înainte, și el proorocește despre vremuri îndepărtate. De aceea, spune-le: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Niciunul dintre cuvintele Mele nu va mai fi prelungit, ci cuvântul pe care l-am rostit se va împlini, zice Domnul Dumnezeu. Ezechiel 12:21-28.

Mesajul contrafăcut al ploii târzii, care este prezentat în timpul pecetlirii celor o sută patruzeci și patru de mii, susține: „zilele se prelungesc și fiecare vedenie eșuează.” La urma urmei, nu au eșuat

acei soli, reprezentați de Moise, Ilie, Ezechiel, Isaia și Ioan, în predicția lor pentru 18 iulie 2020? Mesajul adventistului laodicean din acea vreme este: „vedenia pe care o vede este pentru multe zile ce vor veni și el proroceste despre vremuri îndepărtate.” În acea istorie, nu numai că fiecare vedenie se va împlini, ci solul trebuie să spună casei pierdute a Israelului modern: „Așa zice Domnul Dumnezeu”, „Voi face” ca „proverbul” contrafăcut al adventismului laodicean „să înceteze.” Spune-le: „Zilele sunt aproape și efectul fiecărei vedenii.” „Niciunul dintre cuvintele Mele nu va mai fi amânat, ci cuvântul pe care l-am rostit se va împlini, zice Domnul Dumnezeu.”

Solia către Laodicea impune identificarea faptului că zilele sunt la ușă, când urmează să se împlinescă efectul fiecărei vedenii, iar acele zile sunt zilele pecetlirii celor o sută patruzeci și patru de mii. Punctul esențial care nu trebuie trecut cu vederea în pasaj este că Dumnezeu afirmă în mod direct că în „zilele” care reprezintă perioada timpului de pecetluire, El va face ca „vedenia deșartă” a adventismului laodicean, „ghicirea lui măgulitoare” și „proverbul” lui contrafăcut să înceteze. Dumnezeu face ca solia lor contrafăcută a ploii târzii să înceteze înaintea iminentei legi duminicale, căci El o face să înceteze în zilele la care Se referă. El o face să înceteze prin confirmarea adevăratei solii a ploii târzii, în timp ce îi înalță pe cei aleși să fie stindardul în fața iminentei legi duminicale. Acei aleși sunt pecetluiți înainte de „cutremur”.

Cealaltă modalitate prin care El face să înceteze zicala deșartă a mesajului contrafăcut al ploii târzii este prin sosirea judecăților lui Dumnezeu, neașteptate și din ce în ce mai severe, care vin ca o surpriză copleșitoare pentru copiii întunericii, dar fac parte din însuși mesajul pe care copiii luminii îl vor fi prevestit. Istoria în care intrăm acum este pe cale să fie confruntată cu judecățile lui Dumnezeu. Acele judecăți sunt înfățișate în mod repetat în Cuvântul lui Dumnezeu, iar perioada pecetlirii, care a început la 11 septembrie 2001, este punctul în care trebuie să ajungă fiecare vedenie, inclusiv vedeniile judecăților lui Dumnezeu, căci Cuvântul Său nu dă greș niciodată.

În articolele anterioare am demonstrat că primele trei capitole din cartea lui Daniel reprezintă soliile celor trei îngeri din Apocalipsa, capitolul paisprezece. Capitolul doi este a doua solie îngerească și, prin urmare, constituie o ilustrare a celei de-a doua încercări din perioada pecetlirii. Prima încercare a fost capitolul unu și a fost testul alimentar al alegerii între hrana cerească și hrana Babilonului. Capitolul doi a fost reprezentat de adevărul ascuns din visul lui Nebucadnețar despre chipul fiarelor, care sunt împărății.

Daniel capitolul doi reprezintă testul chipului fiarei din timpul pecetlirii celor o sută patruzeci și patru de mii și conține o înțelegere ascunsă, căci Nebucadnețar nu a fost în stare să-și amintească visul. El reprezintă un adevăr ascuns care este desigilat în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii și un adevăr ascuns cu privire la împărățiile profeției biblice reprezentate în statuie. A reprezentat un test de viață și de moarte pentru Daniel și pentru cei trei vrednici și, de asemenea, pentru înțelepții caldeeni care se hrăneau după regimul alimentar babilonian.

Ellen White a văzut că chipul fiarei va fi format „înainte de închiderea timpului de probă, căci aceasta este marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care li se va hotărî soarta veșnică.” Visul tainic al lui Nebucadnețar reprezintă acea încercare. Adevărul tainic al chipului, care a fost descoperit în aceste zile, când împlinirea fiecărei vedenii nu mai este amânată, constă în aceea că

Isus, ca Alfa și Omega, a identificat, în prima și în ultima referință la împărățiile profetei biblice, faptul că fiara a opta este din cei șapte.

A opta fiară din Apocalipsa, capitolul șaptesprezece, care este dintre cei șapte, este puterea papală care a fost repusă pe tronul pământului, iar taina mai adâncă, ascunsă, care a fost descoperită, este că, pe măsură ce Statele Unite formează o icoană a fiarei în această națiune, ele vor reprezenta, de asemenea, fenomenul celui de-al optulea, fiind dintre cei șapte. Al șaselea președinte de la timpul sfârșitului din 1989, care este președintele bogat care a stârnit întreaga împărăție a balaurului, a primit o rană politică de moarte din partea globaliștilor progresiști, woke și liberali în 2020, când cornul republican a fost asasinat pe străzi de către fiara atee din Apocalipsa, capitolul unsprezece.

În același timp, mișcarea îngerului al treilea a primit o rană de moarte la 18 iulie 2020, prin mâna fiarei ateiste din capitolul unsprezece al Apocalipsei. Acea mișcare fusese alcătuită din Adventiști de Ziua a Șaptea laodiceeni, iar în 2023 mișcarea a fost ridicată drept mișcarea filadelfiană a îngerului al treilea. Ambele coarne au fost ucise în 2020, iar ambele coarne se ridică în picioare după trei zile și jumătate simbolice. Formarea chipului politic al fiarei constă în unirea Bisericii cu Statul în Statele Unite, iar fiara al cărei chip îl fac în zilele din urmă este a opta fiară, care este din cele șapte. Când chipul fiarei va fi format în Statele Unite, el va poseda chiar acel atribut profetic al celei de-a opta fiare a Romei.

Când încercarea chipului fiarei se va împlini asupra adevăratului corn protestant, cei care recunosc adevărurile profetice asociate cu formarea chipului fiarei în ambele coarne ale fiarei din pământ vor fi pecetluiți pentru veșnicie cu chipul lui Hristos. Acele fecioare neînțelepte care au acceptat viziunea deșartă și măgulitoare vor fi format chipul fiarei pentru veșnicie.

Aceasta a văzut prorocul Ezechiel, când, înaintea privirii lui uimite, i s-au înfățișat simboluri care dezvăluiau o Putere ce stăpânește peste treburile cârmuitorilor pământești. Roți care se intersectau unele cu altele erau puse în mișcare de patru făpturi vii. Deasupra tuturor acestora „era asemănarea unui tron, la înfățișare ca de safir; iar, șezând deasupra asemănării tronului, era o asemănare, ca și cum ar fi fost un chip omenesc.” Ezechiel 1:26, RSV.

Roțile, atât de complicate încât la prima vedere păreau a fi în dezordine, se mișcau în armonie desăvârșită. Ființe cerești puneau în mișcare acele roți. Jocul complicat al evenimentelor omenești se află sub control divin. În mijlocul luptei și tumultului neamurilor, Cel ce șade deasupra heruvimilor încă călăuzește treburile acestui pământ. Fiecărui neam și fiecărui individ Dumnezeu a rânduit un loc în marele Său plan. Astăzi oamenii și neamurile își hotărăsc prin propria lor alegere destinul, iar Dumnezeu stăpânește peste toate spre împlinirea scopurilor Sale.

Profețiile pe care Marele EU SUNT le-a dat în Cuvântul Său ne spun unde ne aflăm în șirul veacurilor. Tot ceea ce profeția a prevestit până în prezent s-a înscris pe paginile istoriei, iar tot ceea ce mai urmează se va împlini în ordinea sa.

Semnele vremurilor mărturisesc că stăm pe pragul unor evenimente mari și solemne. Întreaga noastră lume este cuprinsă de frământare. Mântuitorul a profețit despre evenimentele care vor preceda venirea Sa: „Veți auzi de războaie și vești de războaie... Un neam se va ridica

împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății; și vor fi foamete, molime și cutremure de pământ, în felurite locuri.” Matei 24:6, 7. Conducătorii și oamenii de stat recunosc că ceva mare și hotărâtor este pe punctul de a se produce—că lumea se află pe pragul unei crize uriașe.

Biblia, și numai Biblia, oferă o înțelegere corectă a evenimentelor care deja își aruncă umbrele înainte, al căror sunet de apropiere face pământul să se cutremure și inimile oamenilor să-și piardă tăria de frică. „Iată, Domnul va pustii pământul și îl va face pustiu, îi va răsturna fața și îi va risipi locuitorii.” „Căci au călcat legile, au încălcat orânduirile, au rupt legământul veșnic. De aceea, un blestem mistuie pământul, iar locuitorii lui suferă pentru vina lor.” Isaia 24:1, 5, 6, RSV.

„Vai! căci ziua aceea este mare, încât nu este alta asemenea ei: este chiar vremea strâmtorării lui Iacov; dar el va fi izbăvit din ea.” Ieremia 30:7.

„Pentru că L-ai făcut pe Domnul — care este adăpostul meu — chiar pe Cel Preaînalt, drept locuința ta; nu te va ajunge niciun rău, nici nicio molimă nu se va apropia de locuința ta.” Psalmul 91:9, 10.

„Dumnezeu nu-Și va părăsi Biserica Sa în ceasul celei mai mari primejdii. El a făgăduit izbăvire. Principiile Împărăției Sale vor fi cinșite de toți cei de sub soare.” Schițe istorice 277-279.

„Complicatul joc al evenimentelor omenești” este ceea ce a fost reprezentat de roțile care se încrucișau unele cu altele, în vedenia lui Ezechiel cu privire la Sfânta Sfintelor, în timpul pecetlurii. Aceste evenimente se află sub control divin, căci ele reprezintă împlinirea tuturor vedeniilor Cuvântului lui Dumnezeu, care își găsesc desăvârșirea finală în timpul pecetlurii. Există un „sunet” care identifică „o criză uluitoare” pe care „lumea este pe punctul” de a o trăi. Acel „sunet” face „pământul să se cutremure și inimile oamenilor să li se topească de frică”. Atât zguduirea pământului, cât și faptul că inimile oamenilor li se topesc de frică sunt simboluri ale sunetului celei de-a șaptea și ultimei Trâmbițe, care este al treilea vai.

Stârnirea mâniei neamurilor de către Islamul celui de-al treilea vai este asemenea unei femei în durerile nașterii, reprezentând astfel o criză în continuă escaladare. Acea criză în escaladare a început la 11 septembrie 2001; iar la 7 octombrie 2023 a survenit următoarea durere extremă a nașterii și, fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu nu dă greș niciodată, următoarea durere a nașterii vine foarte curând și va fi și mai nimicitoare. Mai locuiți într-un oraș?

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Pentru profet, roata în mijlocul altei roți, înfățișarea fapturilor vii legate de ele, toate păreau încălcite și de neînțeles. Dar mâna Înțelepciunii Infinite vede între roți, iar ordinea desăvârșită este rezultatul lucrării ei. Fiecare roată, călăuzită de mâna lui Dumnezeu, lucrează în armonie desăvârșită cu fiecare dintre celelalte roți. Mi s-a arătat că instrumentele omenești sunt predispușe să caute prea multă putere și să încerce să controleze ele însele lucrarea. Îl lasă pe Domnul Dumnezeu, Puternicul Lucrător, prea mult în afara metodelor și planurilor lor și nu-I încredințează Lui totul cu privire la înaintarea lucrării. Nimeni nu ar trebui, nici măcar

pentru o clipă, să-și închipuie că este în stare să cârmuiască acele lucruri care aparțin marelui EU SUNT. Dumnezeu, în providența Sa, pregătește o cale, astfel încât lucrarea să poată fi făcută prin agenți omenești. Atunci, fiecare să stea la postul său de datorie, să-și împlinească partea pentru acest timp și să știe că Dumnezeu este învățătorul său.” Mărturii, volumul 9, 259.